

Sygn. akt **II K 623/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale oskarżyciela prywatnego Z. W. (1)

po rozpoznaniu w dniach 08.11.2016, 11.01.2017, 05.05.2017 r. sprawy

K. P. (1) – syna K. i E. zd. B., urodz. (...) w G., obywatelstwa polskiego, pesel (...), nie karanego, zam. G. ul. (...)

oskarżonego o to, że

I. w dniu 27 kwietnia 2016r. w G. na terenie firmy (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) użył wobec Z. W. (1) słów powszechnie uznanych za obelżywe,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

II. w dniu 27 kwietnia 2016r. w G. na terenie firmy (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną Z. W. (1) poprzez uderzenie w klatkę piersiową, czy spowodował obrażenia ciała na odcinku kręgosłupa L/S skutkujące wystąpieniem ciągłego bólu z promieniowaniem do lewej kończyny dolnej,

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

ORZĘKA

I. Ustalając, że oskarżony **K. P. (1)** w dniu 27 kwietnia 2016r. w G., na terenie firmy (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) użył wobec Z. W. (1) słów uznanych powszechnie za obelżywe, a także w tym samym miejscu i czasie naruszył jego nietykalność cielesną poprzez uderzenie rękoma w klatkę piersiową, nie naruszające czynności narządów ciała i nie powodujące rozstroju zdrowia, czym dopuścił się czynu z art. 216 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk, **umarza warunkowo** postępowanie wobec oskarżonego na okres 1(jednego) roku próby.

II. Na podstawie art. 67 § 3 kk nakłada na oskarżonego K. P. (1) obowiązek zapłaty na rzecz Z. W. (1) kwoty 100 zł (sto złotych) - tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego Z. W. (1) kwotę 576 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) – tytułem zastępstwa procesowego.

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesięciu złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 300 zł (trzysta złotych) – tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

II K 623/16

UZASADNIENIE

W dniu 27 kwietnia K. P. (1) oraz Z. W. (1) byli zatrudnieni w firmie (...) spółka z o.o. przy ul. (...) w G..

Oskarżony K. P. (1) przyszedł tego dnia do pracy o godz. 13.30. Przed wejściem do szatni przywitał się z przebywającym w palarni A. S.. Następnie zza rogu budynku wyszedł oskarżyciel prywatny Z. W. (1) wraz z P. O.. Z. W. chciał P. O. pokazać na parkingu przytarcie w samochodzie innego kolegi, którego miał dokonać. P. O. podszedł do oskarżonego i przywitał się z nim, gdyż kończył zmianę, a na tym samym stanowisku zastępował go K. P. (1). Powiedział on w pewnej chwili do P. O., żeby nie mieszał się w nie swoje sprawy, „jeśli pan W. chce, to niech sobie ogląda”. Wówczas oskarżyciel zapytał oskarżonego: „czemu się gówniarzu wpieprzasz?”. Na to K. P. (1) odparł: „bo ci (...), ty stary (...)”. Z. W. wtedy odparł do K. P.: „to mi (...)”. W tej chwili oskarżony podszedł do pokrzywdzonego i otwartymi dłońmi obu rąk uderzył w jego klatkę piersiową. Z. W. (1) cofnął się krok i potknął o wystającą kostkę brukową. Nie upadł. Podszedł do oskarżonego, ten w obawie, zakrył twarz ręką. Uderzenie jednak nie nastąpiło. Mężczyźni rozeszli się.

(dowód: wyjaśnienia K. P. (1) – k.71v-72;

zeznania Z. W. (1) – k.72v-73;

zeznania P. O. – k.73v-74, 109-110

zeznania A. S. – k.107v-108)

Następnego dnia pokrzywdzony przyszedł do pracy, jak też i w dwa kolejne. Pracował także wówczas w nadgodzinach. Nie zgłaszał, że źle się czuje.

(dowód: zeznania P. D. – k.108v-109

zeznania P. O. – k.74)

W dniu 28 kwietnia 2016r. zgłosił kierownikowi działu – P. D. fakt pobicia przez K. P. (1).

(dowód: zeznania P. D. – k.108v-109)

Następnego dnia o zaistniałej sytuacji poinformował przewodniczącą (...) związków zawodowych – (...). Opisując do niej zdarzenie podał, że został uderzony poprzez popchniecie i potem bardzo źle się czuł.

(dowód: zeznania J. J. (1) – k.108)

W dniu 30 kwietnia został zatrzymany wychodząc przez ochronę na bramie zakładu. Znalaziono u niego w plecaku jakieś metalowe elementy. Od tego momentu nie miał wstępu do zakładu.

(dowód: zeznania P. D. – k.108v-109)

W dniu 2 maja 2016r. pokrzywdzony zgłosił się do poradni zdrowia, skarżąc się na ból kręgosłupa.

(dowód: karty leczenia - k.95-98

dokumentacja medyczna – k. 8-21, 62-67)

Uderzenie rękoma w klatkę piersiową oskarżyciela prywatnego spowodowało skutki nie naruszające czynności narządów ciała i nie powodujące rozstroju zdrowia. W ocenie biegłej spełniło to przesłanki naruszenia nietykalności cielesnej. Swą opinię biegła podtrzymała także ustnie przed Sądem.

(dowód: opinia sądowo – lekarska – k.85-86

opinia uzupełniająca – k.107v)

Oskarżony K. P. (1) nie był karany sądownie. W miejscu zamieszkania i miejscu pracy posiada pozytywną opinię.

(dowód: dane o karalności – k.50

wywiad środowiskowy – k.57-58)

Oskarżony K. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaznaczył jednak, że nie było z jego strony uderzenia, lecz pchnięcie pokrzywdzonego, po którym ten krok się cofnął. Podał, że „mogły być też słowa obelżywe”, ale nie pamięta już jakie. Wyjaśnił, że był sprowokowany przez oskarżyciela prywatnego, do takiego zachowania, bowiem ten określił go jako „gówniarza”. Stwierdził, że ponieważ do incydentu doszło na terenie zakładu pracy, za swoje zachowanie otrzymał naganę wpisaną do akt osobowych.

(dowód: wyjaśnienia K. P. (1) – k.71v-72)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Są one zbieżne z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia – P. O. i A. S. i wzajemnie się z nimi uzupełniają. Wyjaśnienia K. P. są też zasadniczo zgodne z relacją złożoną przez oskarżyciela prywatnego. Zeznaniami tego ostatniego Sąd jednak tylko częściowo dał wiarę. Zdaniem Sądu, pokrzywdzony wyolbrzymił całe zajście co do siły, jakiej użył K. P. (1) uderzając go w klatkę piersiową. Jednocześnie sam podał, że po tym uderzeniu nie przewrócił się. Już sam ten fakt świadczy, że siła, z jaką działał oskarżony nie była znaczna. Ewentualne powstałe na tym tle wątpliwości rozwiała opinia biegłych, stwierdzająca, że poprzez działanie oskarżonego doszło jedynie do naruszenia nietykalności cielesnej Z. W.. Sąd uznał opinię pisemną, jak i ustną złożoną na rozprawie za w pełni jasną i zupełną. Została ona sporządzona przez lekarzy specjalistów, w oparciu o licznie zgromadzoną w aktach sprawy dokumentację medyczną oraz relacje stron i świadków. Także zeznaniom pozostałych świadków: P. D. oraz J. J. (2) należało, zdaniem Sądu, w pełni dać wiarę. Ich zeznania są wewnętrznie spójne oraz uzupełniają już zgromadzony materiał dowodowy, tworząc z nim jednolitą całość.

W tej sytuacji Sąd uznał, że oskarżony K. P. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów, przy czym ze względu na tożsamość czasu, miejsca i stron uznał, że stanowi on jeden czyn, wyczerpujący znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej (art. 11§2 kk), tj. K. P. (1) w dniu 27 kwietnia 2016r. w G., na terenie firmy (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) użył wobec Z. W. (1) słów uznanych powszechnie za obelżywe, a także w tym samym miejscu i czasie naruszył jego nietykalność cielesną poprzez uderzenie rękoma w klatkę piersiową, nie naruszające czynności narządów ciała i nie powodujące rozstroju zdrowia, czym dopuścił się czynu z art. 216 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk.

Okoliczności popełnienia przez K. P. zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości, na co wskazuje zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonego, P. O., A. S. oraz samego oskarżonego. Ich uzupełnieniem jest opinia biegłych z zakresu medycyny sądowej oraz neurochirurgii. Pozostałe zeznania świadków: P. D. oraz J. J. (1) uzupełniają obraz zaistniałych zdarzeń, zazębiając się z powyżej przywołanymi dowodami, z którymi jednocześnie tworzą jasną i jednolitą całość.

K. P. (1) nie był wcześniej karany sędownie, na co wskazuje wypis z rejestru karnego (k.50). Posiada stałą pracę, utrzymuje rodzinę. (k.57-58) Za swe zachowanie został ukarany przez pracodawcę.

W ocenie Sądu, powyższe wskazuje, że mimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni nowych przestępstw.

Zatem Sąd, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk, umarzył warunkowo postępowanie wobec oskarżonego na okres 1(jednego) roku próby. Okres roku próby, zdaniem Sądu, będzie wystarczający dla zweryfikowania postawy oskarżonego na przyszłość, jak też orzeczenie tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wobec Z. W..

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd nałożył bowiem na oskarżonego K. P. (1) obowiązek zapłaty na rzecz Z. W. (1) kwoty 100 zł - tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu, kwota 100 zł ma tu charakter symboliczny, ale też adekwatny do stopnia szkód wywołanych działaniem oskarżonego, które, biorąc pod uwagę opinie biegłych, nie były znaczne. Należało przy tym wziąć pod uwagę prowokacyjną postawę pokrzywdzonego, o której mówili świadkowie O. i S..

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w myśl §3, 4 i 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 5.11.2015r. poz. 1801).

O kosztach postępowania w sprawie Sąd rozstrzygnął w oparciu o art.628 kpk i art.629 kpk.